

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I FUNCIÓ PÚBLICA

5192 *Reial decret 424/2017, de 28 d'abril, pel qual es regula el règim jurídic del control intern a les entitats del sector públic local.*

El Reial decret pel qual es regula el règim jurídic del control intern a les entitats del sector públic local porta causa de la mateixa Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, que modifica els articles 213 i 218 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i encomana al Govern regular sobre els procediments de control i metodologia d'aplicació, amb la finalitat, entre altres objectius, d'aconseguir un control economicopressupostari més rigorós i reforçar el paper de la funció interventora a les entitats locals.

Per consegüent, es tracta d'un plantejament basat en l'interès general, que afecta la totalitat del sector públic local, i que pretén assegurar la gestió regular dels fons públics, la utilització eficient d'aquests fons i la sostenibilitat financera de les entitats locals. A aquests efectes, es regula el règim de control sobre la base de l'experiència en l'exercici d'aquesta funció i es configura un model consistent amb l'establert per al sector públic estatal.

Adicionalment, s'ha d'assenyalar que el disseny del model respecta el principi de l'autonomia local, en la mesura en què es limita a establir els estàndards mínims del règim de control, per la qual cosa correspon a les diferents corporacions adaptar a la seva realitat els diferents instruments que es preveuen, en funció dels riscos i dels mitjans disponibles. En aquest sentit, és particularment innovadora la possibilitat d'establir mecanismes de col·laboració o contractació orientats a aconseguir el millor exercici de la funció, sempre amb l'objectiu últim de garantir el control efectiu d'un percentatge significatiu dels recursos utilitzats.

En aquesta mateixa línia, aconseguir un model eficaç de control, s'enquadrarien les iniciatives orientades a facilitar un coneixement més gran per part del ple de la planificació i els resultats de les actuacions de control, així com l'elaboració d'informes resum i la seva remissió a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, cosa que ha de facilitar un coneixement global de la situació i ha de dotar de més operativitat la programació de formació en matèria de control.

El manament que recull l'article 213 del text legal esmentat preveu cobrir un buit legal i fer possible l'aplicació generalitzada de tècniques, com l'auditoria en els seus diversos vessants, a les entitats locals en termes homogenis als desenvolupats en altres àmbits del sector públic. Per a això, es compta amb la participació de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Quant a l'article 218, en el supòsit de discrepància entre els criteris dels òrgans responsables de la gestió i de control, s'estipula la possibilitat que el president de l'entitat local elevi consulta a l'òrgan especialitzat de conformitat amb la competència per a l'exercici de la tutela financera, cosa que, sense cap dubte, suposa un pas important als efectes d'aconseguir l'aplicació de criteris homogenis.

Així mateix, la disposició addicional setena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, preveu un instrument de col·laboració orientat a facilitar l'exercici de les funcions de control intern en el sector públic local, amb la possibilitat que les entitats locals puguin subscriure convenis amb la Intervenció General de l'Administració de l'Estat com a mecanisme de suport i assistència als òrgans de control de les corporacions locals.

Finalment, en relació amb les qüestions d'abast general, s'han incorporat els principis que estableix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

També s'ha d'assenyalar l'esforç per harmonitzar els conceptes i els termes emprats a les diferents normes reguladores del control intern, local o estatal, ja que les diferències no van més enllà de qüestions merament semàntiques, o bé es van recollir de conformitat amb el marc tècnic del moment en què es va promulgar la normativa de referència.

II

El Reglament s'ha dividit en cinc títols, que inclouen tant els aspectes de desplegament obligat perquè així ho disposa imperativament la mateixa llei, com els altres que, sense previsió específica, s'ha considerat oportú abordar, atès que obren oportunitats i avantatges en les actuacions de control intern a les entitats locals i que són habituals en l'exercici de la funció de control per les quals es regulen de manera genèrica en aquesta norma.

En tot cas, s'ha de prendre en consideració que el règim de control intern objecte d'aquest Reglament es complementa amb els desplegaments reglamentaris que, per raó de la seva especificitat, requereixen una regulació singular, com ara el règim jurídic dels funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, la provisió de llocs de treball dels òrgans interventors, el seu règim disciplinari i retributiu, entre d'altres. Així mateix, tampoc és objecte de la present norma regular l'exercici de les altres funcions assignades als òrgans interventors en l'ordenament jurídic i que tenen una regulació concreta, com ara l'assistència a les meses de contractació o l'emissió d'informes que tinguin la consideració de consultes sol·licitades pels membres de la corporació.

III

Des del punt de vista del seu contingut, el títol I del Reglament aborda la regulació de les disposicions comunes de l'exercici del control intern a les entitats locals de conformitat amb l'article 213 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

D'aquesta manera, el capítol I del títol I perfila l'abast objectiu i subjectiu del Reglament, i concreta els tipus de controls a efectuar en funció de l'estructura organitzativa o les característiques de l'entitat.

Des del punt de vista tècnic, el control intern s'estructura en dues modalitats, funció interventora i control financer. Així mateix, aquest es configura en dos règims d'exercici diferenciats: el control permanent i l'auditoria pública, i en tots dos s'inclou el control d'eficàcia.

El capítol I del títol I regula els principis generals de l'exercici del control intern, entre els quals s'ha de destacar l'obligatorietat d'assegurar un model de control efectiu amb l'establiment d'uns límits mínims i sobre la base d'una anàlisi de riscos consistent amb els objectius que es pretenguin aconseguir i les prioritats establertes per a cada exercici.

A aquests efectes, el model ha d'assegurar, amb mitjans propis o externs, el control efectiu del cent per cent del pressupost general consolidat de l'exercici en la modalitat de funció interventora i, almenys, el vuitanta per cent mitjançant l'aplicació de la modalitat de control financer. Per a aquest últim, en el transcurs de tres exercicis consecutius i sobre la base d'una anàlisi prèvia de risc, ha d'haver assolit el cent per cent del pressupost general consolidat.

El capítol II del títol I, d'acord amb els principis de l'exercici de control intern i de conformitat amb allò ja regulat en l'àmbit estatal, desenvolupa els deures i les facultats de l'òrgan interventor, entre els quals destaca el deure de posar en coneixement de l'òrgan competent les possibles infraccions administratives, comptables o penals que es puguin apreciar en l'exercici de les funcions de control.

Finalment, i per garantir més protecció jurídica del personal controlador en l'exercici de les seves funcions, les entitats locals han d'adoptar les mesures necessàries per a la defensa jurídica davant qualsevol ordre jurisdiccional com a conseqüència de la seva participació en les actuacions de control intern.

Els títols següents desenvolupen l'exercici del control intern en les modalitats descrites anteriorment.

El títol II desenvolupa l'exercici de la funció interventora amb la inclusió de totes i cadascuna de les fases pressupostàries. La funció interventora té com a objectiu principal la fiscalització i intervenció prèvia dels actes de l'entitat local i dels seus organismes autònoms, sigui quina sigui la seva denominació, abans que s'aprovin, i de susceptible repercussió econòmica, financera i patrimonial. S'ha de destacar que tant la fiscalització prèvia, d'una banda, com la intervenció prèvia, de l'altra, són dues situacions diferents en l'exercici de la funció interventora, tal com s'ha recollit en el text per clarificar aquests conceptes.

L'exercici de la funció interventora es pot dur a terme mitjançant la fiscalització i intervenció prèvia ordinària o bé mitjançant un règim de fiscalització limitada prèvia. Dins d'aquesta última el ple està facultat per determinar un règim de requisits bàsics que, almenys, ha de recollir els aspectes fixats per acord del Consell de Ministres previst a l'article 152.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, respecte a l'exercici de la funció interventora en règim de requisits bàsics.

D'acord amb això, es defineixen com a requisits o tràmits essencials mínims en la fiscalització i intervenció prèvia limitada, als efectes de la formulació de les objeccions que siguin procedents, els aspectes que fixi l'acord del Consell de Ministres.

De conformitat amb la nova redacció de l'article 218 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, en el text es recull l'habilitació a les entitats locals per poder elevar la resolució de les discrepàncies a l'òrgan de control competent per raó de la matèria de l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera.

L'elevació de la resolució de discrepàncies s'ha d'adreçar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o, en cas que la comunitat autònoma tingui atribuïda la tutela financera, a la intervenció general de la comunitat autònoma, sense perjudici de la facultat d'aquests òrgans per sol·licitar els informes o dictàmens que siguin necessaris als efectes d'emetre informe.

Finalment, el títol II regula dos aspectes en l'exercici de la funció interventora que fins a aquest moment no estaven desenvolupats. D'una banda, l'exercici de la funció interventora en la fase d'intervenció de la comprovació material de la inversió, amb la inclusió en el text d'uns requisits mínims per al desenvolupament d'aquestes actuacions, i, d'altra banda, el procediment a seguir en cas que es produeixi alguna omisió de la funció interventora que, de conformitat amb la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, constituïria una infracció molt greu en els termes que estableix aquesta norma.

Respecte al títol III, referit a la modalitat del control financer, s'ha de destacar que és on es produeixen novetats importants a causa de l'inexistent desenvolupament sobre aquesta matèria en l'àmbit local. Aquest títol s'estructura en quatre capítols.

El primer reflecteix els aspectes generals del control financer i detalla les maneres d'exercir-lo, així com les facultats específiques de l'òrgan de control pel que fa a l'obtenció de la informació i la documentació necessàries per a l'exercici dels seus treballs de control financer.

Com a novetat important a destacar, el text desenvolupa la necessitat i l'obligatorietat de portar a terme una planificació adequada del control financer. Per a això, s'introdueix com a requisit bàsic que l'òrgan interventor elabori i adopti un Pla anual de control financer, del qual ha d'informar l'entitat local, incloses les modificacions o alteracions que es produeixin. El Pla anual de control financer, sobre la base d'una anàlisi de riscos, ha d'assegurar, conjuntament amb l'exercici de la funció interventora, almenys, un control efectiu del vuitanta per cent del pressupost general consolidat.

Els capítols següents, el segon i el tercer, seguint un paral·lelisme amb el control financer que ja s'està efectuant en l'àmbit estatal, però adaptat a les peculiaritats de l'àmbit local, tal com ja s'ha esmentat al principi d'aquesta exposició, regulen el desenvolupament del control financer del sector públic local mitjançant dos règims:

D'una banda, l'exercici del control financer en la modalitat de control permanent, que té com a objectiu comprovar, de manera contínua, que l'activitat economicofinancera duta

a terme pel sector públic local s'ajusta a l'ordenament jurídic i als principis generals de bona gestió financera.

De l'altra, l'exercici del control financer en la modalitat d'auditories públiques, que consisteix en la verificació, efectuada amb posterioritat i de manera sistemàtica, de l'activitat economicofinancera del sector públic local, mitjançant l'aplicació dels procediments de revisió selectius continguts en les normes d'auditoria i instruccions que dicti la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Aquesta modalitat comprèn les auditories de comptes anuals, de compliment i operatives.

Així mateix, el control financer inclou el control d'eficàcia, que consisteix a verificar el grau de compliment dels objectius programats, del cost i el rendiment dels serveis de conformitat amb els principis d'eficiència, estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera en l'ús dels recursos públics locals.

Per a l'execució de les funcions de control financer, en la modalitat d'auditoria pública, a proposta de l'òrgan interventor i en cas d'insuficiència de mitjans, mitjançant els convenis o contractes oportuns, poden col·laborar amb les entitats locals altres òrgans públics o firmes privades d'auditoria.

Per concloure amb el desenvolupament del control financer és imprescindible, tal com s'ha recollit a l'últim dels capítols del títol III, concretar els criteris bàsics en relació amb la formalització i tramitació dels resultats obtinguts del control. Per a això, en aquest apartat es regula el que fa referència als informes, respecte dels quals la norma pretén que mantinguin una homogeneïtat i que expressin de manera clara, objectiva i ponderada els fets comprovats, les conclusions obtingudes i les recomanacions que escaiguin.

Quant a les referències tècniques per al desenvolupament dels treballs de camp, així com per a l'elaboració i la tramitació dels informes, són aplicables les normes tècniques de control financer i auditoria del sector públic dictades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Adicionalment, es concreta l'obligatorietat de publicar a les seues electròniques corporatives els informes de les auditories de comptes anuals juntament amb la informació comptable, de conformitat amb la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

El títol IV del Reglament introdueix dues novetats importants en el règim de control intern a les entitats locals:

D'una banda, de conformitat amb la nova redacció de l'article 213 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, l'obligatorietat de remetre a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat un informe resum anual on es reflecteixin els resultats del control intern, tant del control exercit en la modalitat de funció interventora com en la modalitat de control financer.

D'altra banda, i de conformitat amb els resultats reflectits a l'informe resum esmentat anteriorment, les entitats locals han de formalitzar un pla d'acció on es determinin les mesures a adoptar per esmenar les debilitats, les deficiències o els incompliments reflectits en aquest informe.

IV

El desplegament reglamentari del control intern a les entitats locals no ha volgut obviar l'especial heterogeneïtat que impera en l'àmbit del sector públic local, principalment en l'àmbit municipal. Seguint un tractament paral·lel i similar al ja establert per al règim comptable local, però sense transgredir els principis generals del control intern i sense diluir les obligacions que l'ordenament jurídic estableix per a l'òrgan interventor de les entitats locals, en el títol V del text es desenvolupa un règim de control simplificat d'aplicació potestativa per als municipis que tenen una dimensió inferior en la seva activitat economicofinancera i que podrien estar, en principi, en pitjors condicions per assumir el règim de control general.

Per tant, es considera convenient adaptar un règim de control a les necessitats reals de les entitats locals de dimensió més petita, a causa, fonamentalment, de la falta de mitjans personals i materials.

El règim de control simplificat consisteix principalment en l'exercici de la funció interventora, i és raonable en la seva modalitat de fiscalització prèvia limitada, si bé en darrera instància correspon al ple adoptar els acords oportuns de conformitat amb l'article 219.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

D'altra banda, el control financer és potestatiu, sense perjudici de les actuacions que derivin d'una obligació legal.

Finalment, conformen el Reial decret set disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues de finals. En la línia del que s'ha exposat en el primer apartat i de conformitat amb la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, la disposició addicional quarta habilita les entitats locals per a la possible formalització de convenis amb la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Així mateix, la disposició addicional tercera reconeix la necessitat que el personal controlador tingui el nivell de qualificació professional adequat i garanteix que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat contribuirà a la consecució d'aquest assoliment mitjançant la programació d'iniciatives de formació, sense perjudici de la que puguin promoure altres agents implicats en la formació dels funcionaris que exerceixin les tasques de control intern.

V

D'acord amb el que s'ha exposat fins aquí, el Reglament que s'aprova compleix la doble funció de desplegar les previsions incorporades en el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, arran de la promulgació de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració, i, al seu torn, una funció que té una projecció innovadora, i que busca incorporar regles, tècniques i procediments d'auditoria que es tradueixin en millores substancials en l'exercici del control intern a les entitats locals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 28 d'abril de 2017,

DISPOSO:

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

De l'àmbit d'aplicació i els principis de l'exercici del control intern

Article 1. *Objecte i règim jurídic.*

1. La present disposició té per objecte el desplegament reglamentari que preveu l'article 213 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. Les actuacions de control intern que es portin a terme a les entitats que conformen el sector públic local s'han d'ajustar als preceptes que contenen el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, el present Reglament i les normes reguladores aprovades per les entitats locals en desplegament de les disposicions anteriors.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. El control al qual es refereix el títol VI del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals l'han d'exercir sobre la totalitat d'entitats que conformen el sector públic local els òrgans d'intervenció amb l'extensió i els efectes que determinen els articles següents.

2. Als efectes d'aquest Reglament formen part del sector públic local:

- a) La mateixa entitat local.
- b) Els organismes autònoms locals.
- c) Les entitats públiques empresarials locals.
- d) Les societats mercantils dependents de l'entitat local.
- e) Les fundacions del sector públic dependents de l'entitat local.
- f) Els fons sense personalitat jurídica la dotació del quals s'efectuï majoritàriament des dels pressupostos generals de l'entitat local.
- g) Els consorcis dotats de personalitat jurídica pròpia adscrits a l'entitat local de conformitat amb la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
- h) Les entitats amb personalitat jurídica o sense diferents de les esmentades en els apartats anteriors amb participació total o majoritària de l'entitat local.

Article 3. Formes d'exercici.

1. El control intern de l'activitat economicofinancera del sector públic local l'ha d'exercir l'òrgan interventor mitjançant l'exercici de la funció interventora i el control financer.

2. La funció interventora té per objecte controlar els actes de l'entitat local i dels seus organismes autònoms, sigui quina sigui la seva qualificació, que donin lloc al reconeixement de drets o a la realització de despeses, així com els ingressos i pagaments que se'n derivin, i la inversió o l'aplicació en general dels seus fons públics, amb la finalitat d'assegurar que la seva gestió s'ajusti a les disposicions aplicables en cada cas.

En els supòsits en què així ho determini la normativa aplicable, s'ha de dur a terme la funció interventora en els consorcis, quan el règim de control de l'administració pública a la qual estiguin adscrits ho estableixi.

3. El control financer té per objecte verificar el funcionament dels serveis del sector públic local en l'aspecte economicofinancer per comprovar el compliment de la normativa i les directrius que els regeixen i, en general, que la seva gestió s'ajusta als principis de bona gestió financera, amb la comprovació que la gestió dels recursos públics està orientada per l'eficàcia, l'eficiència, l'economia, la qualitat i la transparència, i pels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera en l'ús dels recursos públics locals.

4. El control financer així definit comprèn les modalitats de control permanent i auditoria pública, i en totes dues s'inclou el control d'eficàcia que esmenta l'article 213 del text refós de la Llei de les hisendes locals.

5. L'òrgan interventor ha d'exercir el control sobre entitats col·laboradores i beneficiaris de subvencions i ajudes concedides pels subjectes que integren el sector públic local, que estiguin finançades amb càrrec als seus pressupostos generals, d'acord amb el que estableix la Llei general de subvencions.

Article 4. Principis de l'exercici del control intern.

1. L'òrgan interventor de l'entitat local, en l'exercici de les seves funcions de control intern, està sotmès als principis d'autonomia funcional, exercici desconcentrat i procediment contradictori.

2. L'òrgan interventor de l'entitat local ha d'exercir el control intern amb plena autonomia respecte de les autoritats i les altres entitats la gestió de les quals sigui objecte del control. A aquests efectes, els funcionaris que el portin a terme han de tenir independència funcional respecte dels titulars de les entitats controlades.

3. L'òrgan interventor ha de disposar d'un model de control eficaç i per a això se li han d'habilitar els mitjans necessaris i suficients.

A aquests efectes el model ha d'assegurar, amb mitjans propis o externs, el control efectiu de, com a mínim, el vuitanta per cent del pressupost general consolidat de l'exercici mitjançant l'aplicació de les modalitats de funció interventora i control financer. En el transcurs de tres exercicis consecutius i sobre la base d'una anàlisi prèvia de riscos, ha d'haver assolit el cent per cent d'aquest pressupost.

4. L'òrgan interventor de l'entitat local ha de donar compte als òrgans de gestió controlats dels resultats més rellevants de les comprovacions efectuades i ha de recomanar les actuacions que siguin aconsellables. De la mateixa manera, ha de donar compte al ple dels resultats que per la seva especial transcendència consideri adequat elevar-li, i l'ha d'informar sobre la situació de la correcció de les debilitats posades de manifest, amb menció expressa del grau de compliment dels apartats anteriors d'aquest article.

CAPÍTOL II

Dels deures i les facultats de l'òrgan de control

Article 5. *Dels deures de l'òrgan de control.*

1. Els funcionaris que exerceixin la funció interventora o portin a terme el control financer han de guardar el degut sigil en relació amb els assumptes que coneguin en l'exercici de les seves funcions.

Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici del control intern només es poden utilitzar per a les finalitats assignades a aquest i, si s'escau, per formular la corresponent denúncia de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa, responsabilitat comptable o penal.

2. Quan en la pràctica d'un control l'òrgan interventor actuant apreciï que els fets acreditats o comprovats puguin ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o donar lloc a l'exigència de responsabilitats comptables o penals, ho ha de posar en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb les regles que s'estableixen a continuació:

a) Quan els fets puguin ser constitutius de delicte, les responsabilitats s'han d'exigir davant dels tribunals de justícia competents i s'han de tramitar pel procediment ordinari aplicable, sense perjudici que el Tribunal de Comptes conegui, en l'àmbit de les seves competències, dels fets que hagin originat detriment de fons públics.

b) En el cas de fets que puguin ser constitutius d'infraccions en matèria de gestió economicopressupostària de les que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que no siguin constitutives de delicte i afectin presumptes responsables compresos en l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada, ha de traslladar les actuacions a l'òrgan competent, sense perjudici de posar els fets en coneixement del Tribunal de Comptes per si és procedent, si s'escau, la incoació del procediment de responsabilitat comptable oportú.

c) En els casos restants no compresos en els epígrafs a) i b) anteriors cal atènyer-se, amb caràcter general, al que disposen la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes, i la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes.

3. L'òrgan interventor ha de facilitar l'accés als informes de control en els casos en què correspongui legalment. A falta de previsió legal, la sol·licitud d'aquests informes s'ha d'adreçar directament al gestor directe de l'activitat economicofinancera controlada.

Article 6. *De les facultats de l'òrgan de control.*

1. L'òrgan interventor pot fer ús, en l'exercici de les seves funcions de control, del deure de col·laboració, de la facultat de sol·licitar assessorament, de la defensa jurídica i de la facultat de revisió dels sistemes informàtics de gestió d'acord amb el que preveuen els paràgrafs següents.

2. Les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, així com els caps o directors d'oficines públiques, organismes autònoms i societats mercantils locals, i els qui en general exerceixin funcions públiques o efectuin el seu treball en aquestes entitats, han de prestar la deguda col·laboració i suport als funcionaris encarregats de la realització del control.

3. Qualsevol persona natural o jurídica, pública o privada, està obligada a proporcionar, previ requeriment de l'òrgan interventor, tota classe de dades, informes o antecedents deduïts directament de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones amb transcendència per a les actuacions de control que dugui a terme.

4. Quan la naturalesa de l'acte, document o expedient ho requereixi l'òrgan interventor de l'entitat local, en l'exercici de les seves funcions de control intern, pot sol·licitar directament als diferents òrgans de l'entitat local els assessoraments jurídics i els informes tècnics que consideri necessaris, així com els antecedents i documents necessaris per a l'exercici de les seves funcions de control intern, independentment del mitjà que els suporti.

Així mateix, els òrgans interventors poden sol·licitar, a través del president de l'entitat local, l'assessorament i informe dels serveis d'assistència municipal i dels òrgans competents de les diputacions provincials, els cabildos, els consells insulars i les comunitats autònomes uniprovincials.

5. L'òrgan interventor de l'entitat local pot sol·licitar l'assessorament de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el marc dels convenis que es puguin subscriure de conformitat amb el que preveu la disposició addicional setena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

6. Les entitats locals han de garantir i adoptar les mesures necessàries per a la defensa jurídica i la protecció del personal controlador en els procediments que se segueixin davant de qualsevol ordre jurisdiccional com a conseqüència de la seva participació en actuacions de control intern.

7. Els funcionaris actuant en el control financer poden revisar els sistemes informàtics de gestió que siguin necessaris per portar a terme les seves funcions de control.

TÍTOL II

De la funció interventora

CAPÍTOL I

De l'exercici de la funció interventora

Article 7. *De les diferents fases de la funció interventora.*

1. L'exercici de la funció interventora comprèn les fases següents:

a) La fiscalització prèvia dels actes que reconeixin drets de contingut econòmic, autoritzin o aprovin despeses, disposin o comprometin despeses i acordin moviments de fons i valors.

b) La intervenció del reconeixement de les obligacions i la intervenció de la comprovació material de la inversió.

c) La intervenció formal de l'ordenació del pagament.

d) La intervenció material del pagament.

2. La funció interventora s'ha d'exercir en les seves modalitats d'intervenció formal i material. La intervenció formal consisteix en la verificació del compliment dels requisits legals necessaris per a l'adopció de l'acord mitjançant l'examen de tots els documents que preceptivament hagin d'estar incorporats a l'expedient. En la intervenció material s'ha de comprovar l'aplicació real i efectiva dels fons públics.

Article 8. Del contingut de la funció interventora.

1. La funció interventora s'ha d'exercir bé com a fiscalització prèvia, bé com a intervenció prèvia en els termes que assenyalen els apartats següents.

2. S'entén per fiscalització prèvia la facultat que competeix a l'òrgan interventor d'examinar, abans que es dicti la resolució corresponent, qualsevol acte, document o expedient susceptible de produir drets o obligacions de contingut econòmic o moviment de fons i valors, amb la finalitat d'assegurar, segons el procediment establert legalment, la seva conformitat amb les disposicions aplicables en cada cas. L'exercici de la funció interventora no ha d'atendre qüestions d'oportunitat o conveniència de les actuacions fiscalitzades.

3. La intervenció prèvia de la liquidació de la despesa o reconeixement d'obligacions és la facultat de l'òrgan interventor per comprovar, abans que es dicti la resolució corresponent, que les obligacions s'ajusten a la llei o als negocis jurídics subscrits per les autoritats competents i que el creditor ha complert o garantit, si s'escau, la seva prestació correlativa. La intervenció de la comprovació material de la inversió s'ha d'ajustar al que estableix l'article 20 d'aquest Reglament.

4. La intervenció formal de l'ordenació del pagament és la facultat atribuïda a l'òrgan interventor per verificar l'expedició correcta de les ordres de pagament.

5. La intervenció material del pagament és la facultat que competeix a l'òrgan interventor per verificar que aquest pagament l'ha disposat un òrgan competent i es fa a favor del perceptor i per l'import establert.

CAPÍTOL II

Del procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre els drets i ingressos

Article 9. Fiscalització prèvia de drets i ingressos.

1. La fiscalització prèvia dels drets i ingressos de la tresoreria de l'entitat local i la dels seus organismes autònoms es pot substituir, sempre que ho hagi acordat el ple, pel control inherent a la presa de raó en comptabilitat i el control posterior a què es refereix l'apartat següent.

2. El control posterior dels drets i ingressos de la tresoreria de l'entitat local i la dels seus organismes autònoms s'ha d'efectuar mitjançant l'exercici del control financer.

3. Sense perjudici del que estableix el primer apartat, la substitució de la fiscalització prèvia dels drets i ingressos de la tresoreria de l'entitat local pel control inherent a la presa de raó en comptabilitat i el control posterior no s'aplica a la fiscalització dels actes d'ordenació i pagament material derivats de devolucions d'ingressos indeguts.

4. En cas que en l'exercici de la funció interventora l'òrgan interventor es manifesti en desacord amb el fons o amb la forma dels actes, documents o expedients examinats i la disconformitat es refereixi al reconeixement o la liquidació de drets a favor de les entitats locals o els seus organismes autònoms, així com a l'anul·lació de drets, l'oposició s'ha de formalitzar en una nota d'esmena que en cap cas suspèn la tramitació de l'expedient.

CAPÍTOL III

Del procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre despeses i pagaments

Secció 1a Disposicions comunes

Article 10. Moment i termini per a l'exercici de la funció interventora.

1. L'òrgan interventor ha de rebre l'expedient original complet, una vegada reunits tots els justificants i emesos els informes preceptius, i quan l'òrgan competent estigui en disposició de dictar acord.

2. L'òrgan interventor ha de fiscalitzar l'expedient en el termini de deu dies hàbils. Aquest termini es redueix a cinc dies hàbils quan s'hagi declarat urgent la tramitació de l'expedient o s'apliqui el règim especial de fiscalització i intervenció prèvia que regulen els articles 13 i 14 d'aquest Reglament.

A aquests efectes, el còmput dels terminis esmentats anteriorment s'inicia l'endemà de la data de recepció de l'expedient original i una vegada es disposi de la totalitat dels documents.

Quan l'òrgan interventor faci ús de la facultat a què es refereix l'article 6.4, se suspèn el termini de fiscalització que preveu aquest article i queda obligat a donar compte d'aquesta circumstància al gestor.

3. El desplegament i les adaptacions normatives que efectuïn les entitats locals en cap cas poden reduir els terminis que estableix aquest article.

Article 11. Fiscalització de conformitat.

L'òrgan interventor ha de fer constar la seva conformitat mitjançant una diligència signada sense necessitat de motivar-la quan com a resultat de la verificació dels aspectes als quals s'estengui la funció interventora, l'expedient objecte de fiscalització o intervenció s'ajusti a la legalitat.

Article 12. Objecions.

1. Si l'òrgan interventor es manifesta en desacord amb el fons o amb la forma dels actes, documents o expedients examinats, ha de formular les seves objeccions per escrit.

Aquestes objeccions han de ser motivades amb raonaments fundats en les normes en què es fonamenti el criteri sustentat i han de comprendre totes les objeccions observades a l'expedient.

2. Si l'objecció afecta l'aprovació o disposició de despeses, el reconeixement d'obligacions o l'ordenació de pagaments, se suspèn la tramitació de l'expedient fins que aquella se solucioni en els casos que estableix l'article 216.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

3. En el supòsit que preveu l'apartat c) de l'esmentat article 216.2, és procedent la formulació d'una objecció suspensiva en els casos següents:

a) Quan la despesa es proposi a un òrgan que no tingui competència per a la seva aprovació.

b) Quan s'apreciïn irregularitats greus en la documentació justificativa del reconeixement de l'obligació o no s'acrediti suficientment el dret del seu perceptor.

c) Quan s'hagin omès requisits o tràmits que puguin donar lloc a la nul·litat de l'acte, o quan la continuació de la gestió administrativa pugui causar pèrdues econòmiques a la tresoreria de l'entitat local o a un tercer.

El ple de la corporació, previ informe de l'òrgan interventor, pot aprovar altres requisits o tràmits addicionals que també tenen la consideració d'essencials.

4. Quan l'òrgan al qual s'adreça l'objecció l'accepti, ha d'esmenar les deficiències observades i remetre de nou les actuacions a l'òrgan interventor en el termini de quinze dies. Quan l'òrgan al qual s'adreça l'objecció no l'accepti, ha d'iniciar el procediment que descriu l'article 15.

5. En el supòsit que els defectes observats a l'expedient derivin de l'incompliment de requisits o tràmits que no siguin els considerats essencials ni la resta dels que inclou l'article 216.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Intervenció pot emetre informe favorable, però l'eficàcia de l'acte queda condicionada a l'esmena d'aquests defectes amb anterioritat a l'aprovació de l'expedient. L'òrgan gestor ha de remetre a l'òrgan interventor la documentació justificativa de l'esmena d'aquests defectes.

Si l'òrgan gestor no soluciona els condicionaments indicats per a la continuïtat de l'expedient, es considera formulada l'objecció corresponent, sense perjudici que, en els casos en què ho consideri oportú, pugui iniciar el procediment que descriu l'article 15.

Les resolucions i els acords adoptats que siguin contraris a les objeccions formulades d'acord amb el que preveu aquest apartat s'han de remetre al Tribunal de Comptes de conformitat amb l'article 218.3 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Article 13. Règim de fiscalització i intervenció limitada prèvia de requisits bàsics.

1. Amb l'informe previ de l'òrgan interventor i a proposta del president, el ple de l'entitat local pot acordar el règim de fiscalització i intervenció limitada prèvia.

2. Per als casos en què el ple acordi la fiscalització i intervenció limitada prèvia, l'òrgan interventor s'ha de limitar a comprovar els requisits bàsics següents:

a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és l'adequat a la naturalesa de la despesa o obligació que es proposi contreure.

En els casos en què el crèdit pressupostari doni cobertura a despeses amb finançament afectat s'ha de comprovar que els recursos que les financen són executius, i s'ha d'acreditar amb l'existència de documents fefaents que n'acreditin l'efectivitat.

Quan es tracti de contreure compromisos de despeses de caràcter plurianual s'ha de comprovar, a més, si es compleix el que preceptua l'article 174 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

S'entén que el crèdit és adequat quan financi obligacions a contreure o nascudes i no prescrites a càrrec de la tresoreria de l'entitat local que compleixin els requisits dels articles 172 i 176 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

b) Que les obligacions o despeses es generen per un òrgan competent.

En tot cas s'ha de comprovar la competència de l'òrgan de contractació o concedent de la subvenció quan aquest òrgan no tingui atribuïda la facultat per aprovar les despeses de què es tracti.

c) Els altres aspectes que, per la seva transcendència en el procés de gestió, determini el ple a proposta del president i previ informe de l'òrgan interventor.

A aquests efectes, independentment que el ple hagi dictat acord o no, es consideren, en tot cas, transcendents en el procés de gestió els aspectes que fixi l'acord del Consell de Ministres vigent en cada moment respecte a l'exercici de la funció interventora en règim de requisits bàsics, en els supòsits que siguin aplicables a les entitats locals, que s'han de comprovar en tots els tipus de despesa que comprèn.

Adicionalment, el ple de la corporació, amb l'informe previ de l'òrgan interventor, pot aprovar altres requisits o tràmits addicionals que també tenen la consideració d'essencials.

En la determinació d'aquests aspectes s'han d'atendre especialment els requisits que preveu la normativa reguladora per assegurar l'objectivitat, la transparència, la no-discriminació i la igualtat de tracte en les actuacions públiques.

3. No obstant això, és aplicable el règim general de fiscalització i intervenció prèvia respecte dels tipus de despeses i obligacions per als quals no s'hagi acordat el règim de requisits bàsics als efectes de fiscalització i intervenció limitada prèvia, així com per a les despeses d'una quantia indeterminada.

4. Les obligacions o despeses sotmeses a la fiscalització i intervenció limitada prèvia a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article seran objecte d'una altra de plena amb posterioritat.

Aquestes actuacions s'han de portar a terme en el marc de les actuacions del control financer que es planifiquin en els termes que recull el títol III d'aquest Reglament.

Article 14. *Objeccions i observacions complementàries en la fiscalització i intervenció limitada prèvia.*

1. Si no es compleixen els requisits que exigeix l'article 13.2 d'aquest Reglament, l'òrgan interventor ha de formular objecció en la forma i amb els efectes que preveu aquesta secció 1a.

2. L'òrgan interventor pot formular les observacions complementàries que consideri convenients, sense que aquestes tinguin, en cap cas, efectes suspensius en la tramitació dels expedients. Respecte a aquestes observacions no és procedent el plantejament de discrepància.

Article 15. *Discrepàncies.*

1. Sense perjudici del caràcter suspensiu de les objeccions en els termes que preveu el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, les opinions de l'òrgan interventor respecte al compliment de les normes no prevalen sobre les dels òrgans de gestió. Els informes emesos per tots dos s'han de tenir en compte en el coneixement de les discrepàncies que es plantegin, les quals han de ser resoltes definitivament pel president de l'entitat local o pel ple, d'acord amb el que preveuen l'article 217 i l'apartat 2 de l'article 218 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i els apartats següents d'aquest article.

2. Quan l'òrgan gestor no accepti l'objecció formulada per l'òrgan interventor en l'exercici de la funció interventora, ha de plantejar al president de l'entitat local una discrepància.

No obstant el que disposa l'apartat anterior, correspon al ple la resolució de les discrepàncies quan les objeccions:

- a) Es basin en insuficiència o inadequació de crèdit.
- b) Es refereixin a obligacions o despeses l'aprovació de les quals sigui de la seva competència.

3. En el termini de quinze dies des de la recepció de l'objecció, les discrepàncies s'han de plantejar al president o al ple de la corporació local, segons que correspongui, i, si s'escau, a través dels presidents o els màxims responsables dels organismes autònoms locals, i organismes públics en què s'exerceixi la funció interventora, per a la seva inclusió obligatòria, i en un punt independent, a l'ordre del dia de la sessió plenària corresponent.

La discrepància ha de ser motivada per escrit, amb menció dels preceptes legals en què sustenti el seu criteri.

Resolta la discrepància es pot continuar amb la tramitació de l'expedient, i s'ha de deixar constància, en tot cas, de l'adequació al criteri fixat a la resolució corresponent o, si s'escau, a la motivació per a la no-aplicació dels criteris establerts per l'òrgan de control.

La resolució de la discrepància per part del president o el ple és indelegable, ha de recaure en el termini de quinze dies i té naturalesa executiva.

4. El president de l'entitat local i el ple, a través del president esmentat, prèviament a la resolució de les discrepàncies, poden elevar resolució de les discrepàncies a l'òrgan de control competent per raó de la matèria de l'administració que tingui atribuïda la tutela financera.

A aquests efectes, el president ha de remetre una proposta motivada de resolució de la discrepància directament a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o a l'òrgan equivalent, en cas que la comunitat autònoma tingui atribuïda la tutela financera, en què concretí l'aspecte o aspectes sobre els quals sol·licita valoració. Juntament amb la

discrepància s'ha de remetre l'expedient complet. Quan el president o el ple facin ús d'aquesta facultat ho han de comunicar a l'òrgan interventor i la resta de parts interessades.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat o l'òrgan equivalent, en cas que la comunitat autònoma tingui atribuïda la tutela financera, sense perjudici de la seva facultat per sol·licitar els informes o dictàmens que siguin necessaris als efectes d'emetre informe, han d'informar sobre les qüestions plantejades en el termini d'un mes des de la sol·licitud per part del president sempre que es disposi de l'expedient complet. Aquest termini s'interromp en cas que sigui necessari sol·licitar aclariments o informes per a la resolució de la discrepància.

Quan les resolucions i els acords adoptats per l'entitat local siguin contraris al sentit de l'informe de l'òrgan interventor o al de l'òrgan de control competent per raó de la matèria de l'administració que tingui atribuïda la tutela financera, s'han d'incloure en els informes esmentats en els apartats 6 i 7 d'aquest article.

5. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de gestionar una base de dades sobre els informes emesos en relació amb les propostes de resolució de discrepàncies sotmeses a la seva valoració, per tal d'unificar criteris i fer el seguiment de la seva aplicació.

A la base de dades, hi han de tenir accés els òrgans de control intern de les entitats locals, que poden utilitzar la informació facilitada com a element de motivació en altres expedients, així com, per a l'exercici de les seves competències, el Tribunal de Comptes i els òrgans de control extern i intern de les comunitats autònomes.

6. En ocasió de la dació de compte de la liquidació del pressupost, l'òrgan interventor ha d'elevat al ple l'informe anual de totes les resolucions adoptades pel president de l'entitat local contràries a les objeccions efectuades, o, si s'escau, a l'opinió de l'òrgan competent de l'administració que tingui la tutela al qual s'hagi sol·licitat informe, així com un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos. Aquest informe ha d'atendre únicament aspectes i comeses propis de l'exercici de la funció fiscalitzadora, sense incloure qüestions d'oportunitat o conveniència de les actuacions que fiscalitzi. El president de la corporació pot presentar en el ple l'informe justificatiu de la seva actuació.

7. Una vegada informat el ple de l'entitat local, en ocasió del compte general, l'òrgan interventor ha de remetre anualment, al Tribunal de Comptes i, si s'escau, a l'òrgan de control extern autonòmic corresponent, totes les resolucions i els acords adoptats pel president de l'entitat local i pel ple de la corporació contràries a les objeccions formulades, si s'escau, a l'opinió de l'òrgan competent de l'administració que tingui la tutela al qual s'hagi sol·licitat informe de conformitat amb l'apartat 4t d'aquest article, així com un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos, i a la documentació esmentada s'han d'adjuntar, si s'escau, els informes justificatius presentats per la corporació local independentment de la participació d'altres òrgans de control en virtut de l'apartat 4 d'aquest article.

8. Els informes anuals que esmenten els apartats anteriors han de diferenciar, de manera clara i concisa, el caràcter suspensiu o no de les objeccions efectuades pels òrgans interventors.

Secció 2a De la fiscalització prèvia de l'aprovació o autorització de despeses i de la disposició o compromís de despesa de l'entitat local

Article 16. Règim general.

1. Sense perjudici del règim de fiscalització limitada prèvia que regula l'article 13, estan sotmesos a fiscalització prèvia tots els actes dels òrgans de l'entitat local i dels seus organismes autònoms, sigui quina sigui la seva qualificació, pels quals s'aprovi la realització d'una despesa.

Entre els actes sotmesos a la intervenció prèvia es consideren inclosos:

- a) Els actes resolutoris de recursos administratius que tinguin contingut econòmic.

b) Els convenis que se subscriguin i qualsevol altre acte de naturalesa anàloga, sempre que tingui contingut econòmic.

2. En l'exercici de la fiscalització prèvia s'ha de comprovar el compliment dels tràmits i requisits que estableix l'ordenament jurídic mitjançant l'examen dels documents i informes que integren l'expedient.

Article 17. *Exempció de fiscalització prèvia.*

No estan sotmesos a la fiscalització prèvia que preveu l'article 7.1.a):

- a) Les despeses de material no inventariable.
- b) Els contractes menors.
- c) Les despeses de caràcter periòdic i les altres de tracte successiu, una vegada fiscalitzada la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte del qual deriven o les seves modificacions.
- d) Les despeses inferiors a 3.005,06 euros que, d'acord amb la normativa vigent, es facin efectives a través del sistema d'avançaments de caixa fixa.

Secció 3a De la intervenció prèvia del reconeixement de l'obligació i de la inversió

Article 18. *Intervenció de la liquidació de la despesa.*

1. Les liquidacions de despeses o el reconeixement d'obligacions estan sotmesos a intervenció prèvia, independentment que tinguin el seu origen en la llei o en negocis jurídics vàlidament formalitzats.

2. L'òrgan interventor ha de conèixer l'expedient amb caràcter previ a l'acord de liquidació de la despesa o reconeixement de l'obligació.

En aquest moment ha de quedar acreditat documentalment que es compleixen tots els requisits necessaris per al reconeixement de l'obligació, entre els quals hi ha d'haver, si s'escau, l'acreditació de la realització de la prestació o el dret del creditor de conformitat amb els acords que van autoritzar i van comprometre la despesa, així com el resultat favorable de la comprovació material de la inversió.

Article 19. *Contingut de les comprovacions.*

Sense perjudici del que estableix l'article 13 d'aquest Reglament, quan s'efectuï la intervenció prèvia de la liquidació de la despesa o el reconeixement d'obligacions s'ha de comprovar, a més:

a) Que les obligacions responen a despeses aprovades i, si s'escau, fiscalitzades favorablement, llevat que l'aprovació de la despesa i el reconeixement de l'obligació s'hagin d'efectuar simultàniament.

b) Que els documents justificatius de l'obligació s'ajusten a les disposicions legals i reglamentàries que siguin aplicables. En tot cas, en la documentació ha de constar:

- 1r Identificació del creditor.
- 2n Import exacte de l'obligació.
- 3r Les prestacions, serveis o altres causes de les quals derivi l'obligació del pagament.

c) Que s'ha comprovat materialment, quan escaigui, la realització efectiva i conforme de l'obra, el servei, el subministrament o la despesa, i que s'ha dut a terme, si s'escau, aquesta comprovació.

Article 20. Intervenció de la comprovació material de la inversió.

1. Abans de liquidar la despesa o reconèixer l'obligació s'ha de verificar materialment la realització efectiva de les obres, els serveis o les adquisicions finançades amb fons públics i la seva adequació al contingut del contracte corresponent.

2. La intervenció de la comprovació material l'ha d'efectuar l'òrgan interventor. L'òrgan interventor pot estar assessorat quan sigui necessària la possessió de coneixements tècnics per dur a terme la comprovació material.

3. Els òrgans gestors han de sol·licitar a l'òrgan interventor, o a aquell en qui delegui, la seva assistència a la comprovació material de la inversió quan l'import d'aquesta sigui igual o superior a 50.000,00 euros, a exclusió de l'impost sobre el valor afegit, i sense perjudici que les bases d'execució del pressupost fixin un import inferior, amb una antelació de vint dies a la data prevista per a la recepció de la inversió de què es tracti.

4. La intervenció de la comprovació material de la inversió s'ha d'efectuar, en tot cas, amb la concurrència de l'òrgan interventor, o d'aquell en qui delegui, a l'acte de recepció de l'obra, servei o adquisició de què es tracti.

Quan s'apreciïn circumstàncies que ho aconsellin, l'òrgan interventor pot acordar la realització de comprovacions materials de la inversió durant l'execució de les obres, la prestació de serveis i la fabricació de béns adquirits mitjançant contractes de subministraments.

5. El resultat de la comprovació material de la inversió s'ha de reflectir en una acta que han de subscriure tots els qui concorrin a l'acte de recepció de l'obra, servei o adquisició i en la qual s'han de fer constar, si s'escau, les deficiències apreciades, les mesures a adoptar per esmenar-les, i els fets i les circumstàncies rellevants de l'acte de recepció.

En aquesta acta o en un informe ampliadori els concurrents poden expressar, de manera individual o col·lectiva, les opinions que considerin pertinents.

6. En els casos en què la intervenció de la comprovació material de la inversió no sigui preceptiva, la comprovació de la inversió s'ha de justificar amb l'acta de conformitat signada pels qui hi van participar o amb una certificació expedida pel cap del centre, dependència o organisme a qui correspongui rebre o acceptar les obres, els serveis o les adquisicions, en la qual s'ha d'expressar que s'han fet càrrec del material adquirit, amb l'especificació del detall necessari per a la seva identificació, o que l'obra o el servei s'han executat d'acord amb les condicions generals i particulars que, en relació amb aquests, s'hagin establert prèviament.

Secció 4a De la intervenció formal i material del pagament

Article 21. De la intervenció formal del pagament, objecte i contingut.

Estan sotmesos a intervenció formal de l'ordenació del pagament els actes pels quals s'ordenen pagaments amb càrrec a la tresoreria de l'entitat local. Aquesta intervenció té per objecte verificar que les ordres de pagament es dicten per un òrgan competent, s'ajusten a l'acte de reconeixement de l'obligació i s'acomoden al pla de disposició de fons.

L'ajust de l'ordre de pagament a l'acte de reconeixement de l'obligació s'ha de verificar mitjançant l'examen dels documents originals o de la certificació d'aquest acte i de la seva intervenció subscripta pels mateixos òrgans que van dur a terme les actuacions esmentades.

L'acomodament de les ordres de pagament al pla de disposició de fons s'ha de verificar mitjançant l'examen del mateix pla de disposició de fons o de l'informe que emeti la tresoreria de l'entitat sobre això.

En els supòsits d'existència de retencions judicials o de compensacions de deutes del creditor, les corresponents minoracions en el pagament s'han d'acreditar mitjançant els acords que les disposin. La intervenció formal de l'ordenació del pagament s'ha d'aplicar a aquests acords de minoració.

Article 22. *Conformitat i objecció.*

Si l'òrgan interventor considera que les ordres de pagament compleixen els requisits que assenyalava l'article anterior, ha de fer constar la seva conformitat mitjançant una diligència signada en el document en què es conté l'ordre o en un document resum de càrrec a les caixes pagadores.

L'incompliment dels requisits que exigeix l'article anterior d'aquesta secció motiva la formulació d'objecció per l'òrgan interventor, en les condicions i amb els efectes que preveu la secció 1a del present capítol.

Article 23. *De la intervenció material del pagament, objecte i contingut.*

1. Està sotmesa a intervenció material del pagament l'execució de les ordres de pagament que tinguin per objecte:

- a) Complir, directament, les obligacions de la tresoreria de l'entitat.
- b) Situar fons a disposició de caixers i agents facultats legalment per efectuar pagaments als creditors.
- c) Instrumentar el moviment de fons i valors entre els comptes de la tresoreria.

Aquesta intervenció inclou la verificació de la competència de l'òrgan per a la realització del pagament, la identitat correcta del perceptor i per l'import degudament reconegut.

2. Quan l'òrgan interventor trobi conforme l'actuació, ha de signar els documents que autoritzin la sortida dels fons i valors. Si no la troba conforme quant a la identitat del perceptor o la quantia del pagament, ha de formular una objecció motivada i per escrit, en les condicions i amb els efectes que preveu la secció 1a d'aquest capítol.

Secció 5a De la fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar i avançaments de caixa fixa

Article 24. *Fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar.*

La fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar per les quals es posen fons a disposició dels òrgans pagadors de l'entitat local i els seus organismes autònoms, s'ha de verificar mitjançant la comprovació dels requisits següents:

- a) Que les propostes de pagament a justificar es basen en una ordre o resolució de l'autoritat competent per autoritzar les despeses a què es refereixin.
- b) Que hi ha crèdit i que el proposat és l'adequat.
- c) Que s'adaptin a les normes que regulen l'expedició d'ordres de pagament a justificar amb càrrec als seus respectius pressupostos de despeses.
- d) Que l'òrgan pagador, a favor del qual es lliurin les ordres de pagament, ha justificat dins del termini corresponent la inversió dels fons percebuts amb anterioritat pels mateixos conceptes pressupostaris. No obstant això, no és procedent l'objecció per falta de justificació dins del termini de lliuraments anteriors quan, per pal·liar les conseqüències d'esdeveniments catastròfics, situacions que suposin un perill greu o necessitats que afectin directament la seguretat pública, el president de l'entitat autoritzi l'expedició d'una ordre de pagament específica.
- e) Que l'expedició d'ordres de pagament «a justificar» compleix el pla de disposició de fons de la tresoreria aprovat pel president de l'entitat, excepte en el cas que es tracti de pal·liar les conseqüències d'esdeveniments catastròfics, situacions que suposin un perill greu o necessitats que afectin directament la seguretat pública.

S'entén que es compleix el pla de disposició de fons de la tresoreria quan les ordres de pagament a justificar s'efectuïn amb càrrec a conceptes pressupostaris autoritzats a les bases d'execució del pressupost i s'acomodin al pla esmentat en els termes que estableix l'article 21.

Article 25. Fiscalització prèvia de les ordres de pagament d'avançaments de caixa fixa.

1. La fiscalització prèvia de les ordres de pagament per a la constitució o modificació dels avançaments de caixa fixa s'ha de verificar mitjançant la comprovació dels requisits següents:

- a) L'existència i adaptació a les normes que regulen la distribució per caixes pagadores de la despesa màxima assignada.
- b) Que la proposta de pagament es basa en una resolució d'una autoritat competent.

2. Sense perjudici de la resta de requisits que puguin regular les bases d'execució, en la fiscalització prèvia de les reposicions de fons per avançaments de caixa fixa l'òrgan interventor ha de comprovar en tot cas:

- a) Que l'import total dels comptes justificatius coincideix amb el dels documents comptables d'execució del pressupost de despeses.
- b) Que les propostes de pagaments es basen en una resolució d'una autoritat competent.
- c) Que hi ha crèdit i que el proposat és adequat.

Article 26. Especialitats quant al règim de les objeccions.

L'incompliment dels requisits que exigeixen els articles anteriors de la present secció motiva la formulació d'objecció per l'òrgan interventor en les condicions i amb els efectes que preveu la secció 1a del present capítol, excepte en els supòsits que preveuen els apartats d) i e) de l'article 24.

Article 27. Intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar i avançaments de caixa fixa.

1. Sense perjudici de les regulacions específiques sobre aquesta matèria que puguin establir les normes reglamentàries de les entitats locals, en la intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar i dels avançaments de caixa fixa, s'ha de procedir de la manera següent:

a) S'ha de comprovar que corresponen a despeses concretes i determinades en l'execució de les quals s'hagi seguit el procediment aplicable en cada cas, que són adequats a la finalitat per a la qual es van lliurar els fons, que s'acredita la realització efectiva i conforme de les despeses o serveis i que el pagament s'ha fet a un creditor determinat per l'import degut.

b) La verificació dels aspectes que indica el paràgraf anterior s'ha de fer examinant els comptes i els documents que justifiquin cada partida, i es poden utilitzar procediments de mostreig.

c) Els resultats de la verificació s'han de reflectir en un informe en què l'òrgan interventor ha de manifestar la seva conformitat amb el compte o els defectes que hi hagi observat. L'opinió favorable o desfavorable que conté l'informe s'ha de fer constar en el compte examinat, sense que aquest informe tingui efectes suspensius respecte de l'aprovació del compte.

d) L'òrgan competent ha d'aprovar, si s'escau, els comptes, que han de quedar a disposició de l'òrgan de control extern.

2. En ocasió de la dació de compte de la liquidació del pressupost i la remissió al ple de l'informe anual esmentat a l'article 15.6 i, en un punt addicional, s'ha d'eleva a aquest òrgan un informe amb els resultats obtinguts del control dels comptes a justificar i avançaments de caixa fixa.

Secció 6a De l'omissió de la funció interventora

Article 28. De l'omissió de la funció interventora.

1. En els supòsits en què, d'acord amb el que disposa aquest Reglament, la funció interventora sigui preceptiva i s'hagi omès, no es pot reconèixer l'obligació, ni tramitar el pagament, ni intervenir favorablement en aquestes actuacions fins que es conegui i es resolgui l'omissió esmentada en els termes que preveu aquest article.

2. Si l'òrgan interventor, quan conegui d'un expedient, observa omissió de la funció interventora, ho ha de manifestar a l'autoritat que l'hagi iniciat i ha d'emetre alhora la seva opinió respecte de la proposta, a fi que, amb la unió d'aquest informe a les actuacions, el president de l'entitat local pugui decidir si continua el procediment o no i les altres actuacions que, si s'escau, siguin procedents.

En els casos en què l'omissió de la fiscalització prèvia es refereixi a les obligacions o despeses la competència de les quals sigui del ple, el president de l'entitat local ha de sotmetre a decisió del ple si continua el procediment i les altres actuacions que, si s'escau, siguin procedents.

Aquest informe, que no té naturalesa de fiscalització, s'ha d'incloure en la relació que esmenten els apartats 6 i 7 de l'article 15 d'aquest Reglament i ha de posar de manifest, com a mínim, els aspectes següents:

a) Descripció detallada de la despesa, amb inclusió de totes les dades necessàries per a la seva identificació, entre les quals s'han de fer constar, almenys, l'òrgan gestor, l'objecte de la despesa, l'import, la naturalesa jurídica, la data de realització, el concepte pressupostari i l'exercici econòmic al qual s'imputa.

b) Exposició dels incompliments normatius que, segons l'interventor informant, es van produir en el moment en què es va adoptar l'acte amb omissió de la preceptiva fiscalització o intervenció prèvia, en què s'enunciïn expressament els preceptes legals infringits.

c) Constatació que les prestacions s'han portat a terme efectivament i que el seu preu s'ajusta al preu de mercat, per a la qual cosa s'han de tenir en compte les valoracions i els justificants aportats per l'òrgan gestor, que ha de sol·licitar els assessoraments o informes tècnics que siguin necessaris amb aquesta finalitat.

d) Comprovació que hi ha crèdit pressupostari adequat i suficient per satisfer l'import de la despesa.

e) Possibilitat i conveniència de revisió dels actes dictats amb infracció de l'ordenament, que ha d'apreciar l'interventor en funció de si s'han efectuat o no les prestacions, el caràcter d'aquestes i la seva valoració, així com dels incompliments legals que s'hagin produït. Per a això, s'ha de tenir en compte que el resultat de la revisió de l'acte s'ha de materialitzar acudint a la via d'indemnització de danys i perjudicis derivada de la responsabilitat patrimonial de l'Administració com a conseqüència que s'hagi produït un enriquiment injust a favor seu o que hagi incomplert l'obligació al seu càrrec, per la qual cosa, per raons d'economia processal, només seria pertinent instar la revisió esmentada quan sigui presumible que l'import d'aquestes indemnitzacions seria inferior al que es proposa.

3. En els municipis de gran població correspon a l'òrgan titular del departament o de la regidoria d'àrea a què pertanyi l'òrgan responsable de la tramitació de l'expedient o al qual estigui adscrit l'organisme autònom, sense que aquesta competència pugui ser objecte de delegació, acordar, si s'escau, la submissió de l'assumpte a la junta de govern local perquè adopti la resolució procedent.

4. L'acord favorable del president, del ple o de la junta de govern local no eximeix de l'exigència de les responsabilitats que, si s'escau, pertoquin.

TÍTOL III

De la funció de control financer

CAPÍTOL I

De l'exercici del control financer

Article 29. *Formes d'exercici.*

1. El control financer de l'activitat economicofinancera del sector públic local s'ha d'exercir mitjançant l'exercici del control permanent i l'auditoria pública.

Totes dues modalitats inclouen el control d'eficàcia, que consisteix a verificar el grau de compliment dels objectius programats, del cost i del rendiment dels serveis de conformitat amb els principis d'eficiència, estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera en l'ús dels recursos públics locals.

2. El control permanent s'ha d'exercir sobre l'entitat local i els organismes públics en què es porti a terme la funció interventora per tal de comprovar, de manera contínua, que el funcionament de l'activitat economicofinancera del sector públic local s'ajusta a l'ordenament jurídic i als principis generals de bona gestió financera, amb la finalitat última de millorar la gestió en el seu aspecte econòmic, financer, patrimonial, pressupostari, comptable, organitzatiu i procedimental. A aquests efectes, l'òrgan de control pot aplicar tècniques d'auditoria.

L'exercici del control permanent comprèn tant les actuacions de control que anualment s'incloquin en el Pla anual de control financer corresponent, com les actuacions que l'ordenament jurídic atribueixi a l'òrgan interventor.

3. L'auditoria pública consisteix en la verificació, efectuada amb posterioritat i de manera sistemàtica, de l'activitat economicofinancera del sector públic local, mitjançant l'aplicació dels procediments de revisió selectius que continguin les normes d'auditoria i les instruccions que dicti la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. L'auditoria pública engloba, en particular, les modalitats següents:

A) L'auditoria de comptes, que té per objecte la verificació relativa a si els comptes anuals representen en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera, dels resultats de l'entitat i, si s'escau, l'execució del pressupost d'acord amb les normes i els principis comptables i pressupostaris que li són aplicables i contenen la informació necessària per a la seva interpretació i comprensió adequada.

L'òrgan interventor de l'entitat local ha d'efectuar anualment l'auditoria dels comptes anuals de:

- a) Els organismes autònoms locals.
- b) Les entitats públiques empresarials locals.
- c) Les fundacions del sector públic local obligades a auditar-se per la seva normativa específica.
- d) Els fons i els consorcis als quals es refereix l'article 2.2 d'aquest Reglament.
- e) Les societats mercantils i les fundacions del sector públic local no sotmeses a l'obligació d'auditar-se que s'hagin inclòs en el Pla anual d'auditories.

B) L'auditoria de compliment i l'auditoria operativa, a les entitats del sector públic local no sotmeses a control permanent, amb la finalitat última de millorar la gestió del sector públic local en el seu aspecte econòmic, financer, patrimonial, pressupostari, comptable, organitzatiu i procedimental.

L'auditoria de compliment té com a objecte la verificació que els actes, les operacions i els procediments de gestió economicofinancera s'han dut a terme de conformitat amb les normes que els són aplicables.

L'auditoria operativa té com a objecte l'examen sistemàtic i objectiu de les operacions i els procediments d'una organització, programa, activitat o funció pública, amb l'objecte de

proporcionar una valoració independent de la seva racionalitat economicofinancera i la seva adequació als principis de la bona gestió, a fi de detectar-ne les possibles deficiències i proposar les recomanacions oportunes per tal de corregir-les.

4. En l'exercici del control financer són aplicables les normes de control financer i auditoria pública vigents en cada moment per al sector públic estatal.

Article 30. Obtenció d'informació, documentació i assessorament tècnic en les actuacions de control financer.

1. En l'exercici de les funcions de control financer s'han d'examinar tots els antecedents, la documentació i la informació que siguin necessaris als efectes de les actuacions de control, així com consultar la informació continguda en els sistemes informàtics de gestió que sigui rellevant.

2. A aquests efectes, els òrgans gestors, d'acord amb el deure de col·laboració que estableix l'article 222 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, han de facilitar la informació de caràcter econòmic o d'una altra naturalesa que sigui rellevant per a la realització de les actuacions de control.

En particular, es poden sol·licitar els informes emesos pels òrgans de control extern i altres òrgans de control.

3. L'òrgan interventor responsable de l'execució del control financer pot sol·licitar als òrgans i les entitats objecte de control la documentació comptable, mercantil, fiscal, laboral i administrativa o d'un altre tipus que es consideri necessària per a l'acompliment de les actuacions, ja sigui en suport documental o en programes i arxius en suports informàtics compatibles amb els equips i les aplicacions de l'òrgan de control, i l'accés per a consultes als sistemes i les aplicacions que continguin informació economicofinancera de l'òrgan, organisme o entitat controlada.

4. Les actuacions d'obtenció d'informació es poden iniciar en qualsevol moment una vegada notificat l'inici del control sense que es necessiti un requeriment escrit previ.

5. En cap cas l'òrgan interventor té l'obligació de procurar-se per si mateix la documentació i informació directament dels arxius físics i de les aplicacions i bases de dades informàtiques, sense perjudici que es pugui utilitzar aquest procediment quan els auditors i els responsables de l'entitat ho acordin i sempre que la documentació sigui fàcilment accessible.

L'òrgan interventor responsable de l'auditoria ha de fixar el termini de resposta a les peticions de documentació i informació tenint en compte la naturalesa, el volum i la dificultat d'obtenció d'aquestes.

6. En els supòsits en què s'aprecii obstrucció o falta de col·laboració amb el personal encarregat de l'execució del control financer, l'òrgan interventor ha de comunicar aquesta circumstància al titular de l'òrgan, organisme o entitat objecte de control per tal que adopti les mesures correctores oportunes. En tot cas, la falta de col·laboració es pot fer constar a l'informe de control.

7. L'òrgan interventor pot sol·licitar als titulars dels òrgans administratius i els presidents o directors dels organismes i les entitats públiques els informes emesos pels òrgans d'auditoria interna o de control intern, així com els suports documentals o informàtics que s'hagin generat com a conseqüència de la realització d'aquest treball.

També poden sol·licitar als titulars esmentats una còpia dels informes emesos pels òrgans de control extern i inspeccions de serveis i de les al·legacions efectuades per les entitats en relació amb els informes corresponents.

Així mateix, poden sol·licitar als titulars dels òrgans administratius i els presidents o directors dels organismes i les entitats els informes d'auditoria, consultoria o assessorament en matèries que afectin la seva gestió economicofinancera emesos per empreses d'auditoria, consultoria o assessoria.

Article 31. *Planificació del control financer.*

1. L'òrgan interventor ha d'elaborar un Pla anual de control financer que reculli les actuacions de control permanent i auditoria pública que s'han de dur a terme durant l'exercici.

2. El Pla anual de control financer ha d'incloure totes les actuacions la realització de les quals per part de l'òrgan interventor derivi d'una obligació legal i les que anualment se seleccionin sobre la base d'una anàlisi de riscos consistent amb els objectius que es pretenguin aconseguir, les prioritats establertes per a cada exercici i els mitjans disponibles. A aquests efectes, s'han d'incloure en el Pla les actuacions que esmenta l'article 29.4 del Reglament.

El concepte de risc s'ha d'entendre com la possibilitat que es produeixin fets o circumstàncies en la gestió sotmesa a control susceptibles de generar incompliments de la normativa aplicable, falta de fiabilitat de la informació financer, protecció inadequada dels actius o falta d'eficàcia i eficiència en la gestió.

Una vegada identificats els riscos és necessari assignar prioritats per seleccionar les actuacions que s'han de dur a terme. D'aquesta manera, s'ha d'efectuar una avaluació per estimar la importància del risc, utilitzant tant criteris quantitius com qualitius, i s'ha d'atendre la conveniència de seleccionar controls amb regularitat i rotació, per tal d'evitar tant repetir controls en activitats economicofinanceres qualificades sense risc com que es generin debilitats precisament per l'absència reiterada de control.

3. Identificats i avaluats els riscos, l'òrgan interventor ha d'elaborar el Pla anual i ha de concretar les actuacions a dur a terme i identificar l'abast objectiu, subjectiu i temporal de cadascuna d'aquestes actuacions. El Pla anual de control financer així elaborat s'ha de remetre al ple a efectes informatius.

4. El Pla anual de control financer es pot modificar com a conseqüència de l'execució de controls en virtut d'una sol·licitud o manament legal, variacions en l'estructura de les entitats objecte de control, insuficiència de mitjans o per altres raons degudament ponderades. El Pla anual de control financer modificat s'ha de remetre al ple a efectes informatius.

CAPÍTOL II

Del control permanent

Article 32. *Execució de les actuacions de control permanent.*

1. Els treballs de control permanent s'han de dur a terme de manera continuada i han d'incloure les actuacions següents:

a) Verificació del compliment de la normativa i els procediments aplicables als aspectes de la gestió econòmica als quals no s'estén la funció interventora.

b) Seguiment de l'execució pressupostària i verificació del compliment dels objectius assignats.

c) Comprovació de la planificació, gestió i situació de la tresoreria.

d) Les actuacions previstes a les normes pressupostàries i reguladores de la gestió econòmica del sector públic local atribuïdes a l'òrgan interventor.

e) Anàlisi de les operacions i els procediments, amb l'objecte de proporcionar una valoració de la seva racionalitat economicofinancera i la seva adequació als principis de bona gestió, a fi de detectar-ne les possibles deficiències i proposar les recomanacions per tal de corregir-les.

f) A l'entitat local, verificar, mitjançant tècniques d'auditoria, que les dades i la informació amb transcendència econòmica proporcionades pels òrgans gestors com a suport de la informació comptable reflecteixen raonablement el resultat de les operacions derivades de la seva activitat economicofinancera.

2. L'òrgan interventor ha de comunicar a l'òrgan gestor l'inici de les actuacions de control permanent que requereixin la seva col·laboració.

3. Les verificacions necessàries per a l'execució dels treballs de control permanent s'han d'efectuar de manera sistemàtica i mitjançant l'aplicació de procediments d'anàlisi de les operacions o actuacions seleccionades a l'efecte, que permetin obtenir una evidència suficient, pertinent i vàlida.

4. En cas que les verificacions esmentades s'efectuïn aplicant procediments d'auditoria, s'han de sotmetre, a falta d'una norma específica, al que estableixin les normes d'auditoria del sector públic aprovades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

5. Les actuacions a dur a terme poden consistir, entre d'altres, en:

a) L'examen de registres comptables, comptes, estats financers o estats de seguiment elaborats per l'òrgan gestor.

b) L'examen d'operacions individualitzades i concretes.

c) La comprovació d'aspectes parcials i concrets d'un conjunt d'actes.

d) La verificació material de la realització efectiva i conforme d'obres, serveis, subministraments i despeses.

e) L'anàlisi dels sistemes i procediments de gestió.

f) La revisió dels sistemes informàtics de gestió que siguin necessaris.

g) Altres comprovacions pel que fa a les característiques especials de les activitats economicofinanceres exercides per l'òrgan gestor i als objectius que es persegueixin.

CAPÍTOL III

De l'auditoria pública

Article 33. *Execució de les actuacions d'auditoria pública.*

1. Les actuacions d'auditoria pública s'han de sotmetre a les normes d'auditoria del sector públic aprovades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i a les normes tècniques que les despleguin, en particular, en els aspectes relatius a l'execució del treball, l'elaboració, el contingut i la presentació dels informes, i la col·laboració d'altres auditors, així com els altres aspectes que es considerin necessaris per assegurar la qualitat i homogeneïtat dels treballs d'auditoria pública.

2. L'òrgan interventor ha de comunicar per escrit l'inici de les actuacions al titular del servei, òrgan, organisme o entitat auditada. Quan els treballs d'auditoria incloguin actuacions a dur a terme dins l'àmbit d'actuació d'un altre òrgan de control, s'ha de comunicar l'inici de les actuacions al titular d'aquest òrgan de control.

Així mateix, en els casos en què sigui necessari portar a terme actuacions en altres serveis, òrgans, organismes o entitats públiques diferents dels que són objecte de l'auditoria, s'ha de comunicar al titular d'aquest servei, òrgan, organisme o entitat.

3. Les actuacions d'auditoria pública es poden dur a terme en els llocs següents:

a) A les dependències o oficines de l'entitat auditada.

b) A les dependències o oficines d'altres entitats o serveis en què hi hagi documentació, arxius, informació o actius l'examen dels quals es consideri rellevant per a la realització de les actuacions.

c) Als locals de firmes privades d'auditoria quan sigui necessari utilitzar documents suport del treball efectuat per aquestes firmes d'auditoria per encàrrec de les entitats auditades.

d) A les dependències de l'òrgan interventor encarregat de la realització de les actuacions esmentades.

4. Per a l'aplicació dels procediments d'auditoria es poden dur a terme les actuacions següents:

- a) Examinar tots els documents i antecedents de qualsevol classe que afectin directament o indirectament la gestió economicofinancera de l'òrgan, organisme o ens auditat.
- b) Requerir tota la informació i documentació que es consideri necessària per a l'exercici de l'auditoria.
- c) Sol·licitar la informació fiscal i la informació de Seguretat Social dels òrgans, els organismes i les entitats públiques que es consideri rellevant als efectes de la realització de l'auditoria.
- d) Sol·licitar als tercers relacionats amb el servei, òrgan, organisme o entitat auditada informació sobre operacions efectuades per aquest, sobre els saldos comptables generats per aquestes i sobre els costos, quan en el contracte estigui previst expressament que l'Administració hi tingui accés o hi hagi un acord sobre això amb el tercer. Les sol·licituds s'han d'efectuar a través de l'entitat auditada llevat que l'òrgan de control consideri que hi ha raons que aconsellen la sol·licitud directa d'informació.
- e) Verificar la seguretat i fiabilitat dels sistemes informàtics que suporten la informació economicofinancera i comptable.
- f) Efectuar les comprovacions materials de qualsevol classe d'actius dels ens auditats, per a la qual cosa els auditors hi han de tenir accés lliure.
- g) Sol·licitar els assessoraments i els dictàmens jurídics i tècnics que siguin necessaris.
- h) Totes les altres actuacions que es considerin necessàries per obtenir evidència en què fonamentar les conclusions.

Article 34. *Col·laboració en les actuacions d'auditoria pública.*

1. A proposta de l'òrgan interventor, per a la realització de les auditories públiques les entitats locals poden sol·licitar la col·laboració pública o privada en els termes que assenyalen els apartats següents.

Amb l'objecte d'aconseguir el nivell de control efectiu mínim que preveu l'article 4.3 d'aquest Reglament, en els pressupostos de les entitats locals s'han de consignar les quanties suficients per respondre a les necessitats de col·laboració.

2. Per portar a terme les actuacions d'auditoria pública, les entitats locals poden sol·licitar la col·laboració d'altres òrgans públics i concertar els convenis oportuns.

3. Així mateix, l'entitat local pot contractar firmes privades d'auditoria per col·laborar amb l'òrgan interventor, les quals s'han d'ajustar a les instruccions dictades per l'òrgan interventor.

Els auditors han de ser contractats per un termini màxim de dos anys, prorrogable en els termes que estableixi la legislació de contractes del sector públic, i no es poden superar els vuit anys de realització de treballs sobre una mateixa entitat a través de contractacions successives, incloses les pròrrogues corresponents, ni poden ser contractats, a aquests efectes, per a la realització de treballs sobre una mateixa entitat fins que no hagin transcorregut dos anys des de la finalització del període de vuit.

Les societats d'auditoria o els auditors de comptes individuals concurrents en relació amb cada treball a adjudicar no poden ser contractats quan, el mateix any o l'any anterior a aquell en què hagin d'exercir el seu treball, hagin efectuat o efectuïn altres treballs per a l'entitat, sobre àrees o matèries respecte de les quals s'hagi de pronunciar l'auditor en el seu informe.

CAPÍTOL IV

Del resultat del control financer

Article 35. *Dels informes del control financer.*

1. El resultat de les actuacions de control permanent i de cadascuna de les auditories s'ha de documentar en informes escrits, en els quals s'han d'exposar de manera clara,

objectiva i ponderada els fets comprovats, les conclusions obtingudes i, si s'escau, les recomanacions sobre les actuacions objecte de control. Així mateix, s'hi han d'indicar les deficiències que s'hagin de solucionar mitjançant una actuació correctora immediata, la realització de la qual s'ha de verificar en les següents actuacions de control.

2. L'estructura, el contingut i la tramitació dels informes esmentats s'han d'ajustar al que estableixin les normes tècniques de control financer i auditoria dictades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 36. *Destinatari dels informes.*

1. Els informes definitius de control financer els ha de remetre l'òrgan interventor al gestor directe de l'activitat economicofinancera controlada i al president de l'entitat local, així com, a través d'aquest últim, al ple per al seu coneixement. L'anàlisi de l'informe ha de constituir un punt independent a l'ordre del dia de la sessió plenària corresponent.

També s'han d'enviar als òrgans que preveu l'article 5.2 quan en aquests informes s'aprecii l'existència de fets que puguin donar lloc, indiciàriament, a les responsabilitats que s'hi descriuen.

2. La informació comptable de les entitats del sector públic local i, si s'escau, els informes d'auditoria de comptes anuals s'han de publicar a les seues electròniques corporatives.

Aquesta mateixa informació s'ha de remetre a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, per a la seva integració en el Registre de comptes anuals del sector públic que regula l'article 136 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, de conformitat amb les instruccions que es dictin sobre això.

TÍTOL IV

Informe resum i pla d'acció

Article 37. *Informe resum.*

1. L'òrgan interventor ha d'elaborar, amb caràcter anual i en ocasió de l'aprovació del compte general, l'informe resum dels resultats del control intern que assenyala l'article 213 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

2. L'informe resum s'ha de remetre al ple, a través del president de la corporació, i a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el curs del primer quadrimestre de cada any, i ha de contenir els resultats més significatius derivats de les de les actuacions de control financer i de funció interventora dutes a terme l'exercici anterior.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de dictar les instruccions a les quals s'han d'ajustar el contingut, l'estructura i el format de l'informe resum, i ha de crear un inventari públic que reculli els informes rebuts de les entitats locals.

Article 38. *Pla d'acció.*

1. El president de la corporació ha de formalitzar un pla d'acció que determini les mesures que s'han d'adoptar per esmenar les debilitats, les deficiències, els errors i els incompliments que es posin de manifest a l'informe resum esmentat a l'article anterior.

2. El pla d'acció s'ha d'elaborar en el termini màxim de 3 mesos des de la remissió de l'informe resum al ple i ha de contenir les mesures de correcció adoptades, el responsable d'implementar-les i el calendari d'actuacions a efectuar, relatives tant a la gestió de la mateixa corporació com a la dels organismes i les entitats públiques adscrites o dependents i de les quals exerceixi la tutela.

3. El pla d'acció s'ha de remetre a l'òrgan interventor de l'entitat local, que n'ha de valorar l'adequació per solucionar les deficiències assenyalades i si s'escau els resultats obtinguts, i ha d'informar el ple sobre la situació de la correcció de les debilitats posades de manifest en l'exercici del control intern, per permetre que el ple faci un seguiment

periòdic de les mesures correctores implantades per a la millora de les gestió economicofinancera.

4. En la remissió anual a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat de l'informe resum dels resultats del control intern s'ha d'informar, així mateix, sobre la correcció de les debilitats posades de manifest.

TÍTOL V

Del règim de control simplificat

Article 39. *Àmbit d'aplicació.*

Poden aplicar el règim de control intern simplificat les entitats locals incloses en l'àmbit d'aplicació del model simplificat de comptabilitat local.

Article 40. *Règim de control intern.*

Les entitats locals acollides al règim de control intern simplificat han d'exercir la funció interventora, en les seves dues modalitats de règim ordinari i especial de fiscalització i intervenció limitada prèvia, respecte a la gestió econòmica de l'entitat local, mentre que la funció de control financer no és d'aplicació obligatòria, sense perjudici de l'aplicació de l'auditoria de comptes en els supòsits que preveu l'article 29.3.A) d'aquest Reglament i de les actuacions la realització de les quals per part de l'òrgan interventor derivi d'una obligació legal.

Disposició addicional primera. *Municipis de gran població i règims especials de Madrid i Barcelona.*

Les disposicions d'aquest Reglament són aplicables als municipis de gran població, incloent-hi Madrid i Barcelona, sense perjudici de les particularitats de la seva legislació específica i en els termes que estableix el títol X de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com la seva disposició addicional vuitena, i amb subjecció estricta als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Disposició addicional segona. *Règim de control intern local en els territoris forals.*

Les disposicions d'aquest Reial decret s'entenen sense perjudici de la competència que en virtut del règim foral especial i els drets històrics forals correspongui a les institucions del País Basc i Navarra en relació amb les entitats locals.

Disposició addicional tercera. *Formació contínua per part dels funcionaris encarregats del control.*

1. Els funcionaris responsables del control intern han de seguir els cursos i efectuar les activitats de formació continuada necessàries per assegurar un nivell suficientment elevat de coneixements teòrics, qualificacions i valors professionals.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'analitzar les necessitats de formació i programar les actuacions necessàries amb els centres públics especialitzats en la matèria.

Disposició addicional quarta. *Règim jurídic dels convenis subscrits entre la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i les corporacions locals.*

1. Les entitats locals, previ informe de l'òrgan interventor, poden formalitzar el conveni oportú amb la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per a la realització d'actuacions de suport encaminades a reforçar l'autonomia i l'eficàcia dels òrgans responsables del control intern de la gestió economicofinancera, comptable i pressupostària en l'àmbit de les entitats locals.

Els convenis esmentats han de tenir per objecte totes o alguna de les actuacions següents:

a) L'accés a les bases de dades d'informes i criteris en matèria comptable i de control gestionades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, independentment de l'accés que preveu l'article 15.5.

b) La resolució directa de consultes en matèria comptable i de control formulades per l'òrgan interventor de l'entitat local a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

c) La realització d'informes de consultoria d'organització de les funcions de comptabilitat i control efectuades pels òrgans interventors de l'entitat local, amb propostes per al seu millor funcionament.

2. El conveni ha de preveure la contraprestació econòmica que ha de satisfer l'entitat local a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. Subscrit el conveni esmentat a l'apartat primer, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot encarregar la realització de les esmentades actuacions de suport tècnic a la intervenció delegada, regional o territorial que es determini en cada cas.

Disposició addicional cinquena. *Remissió al Tribunal de Comptes.*

Correspon al Tribunal de Comptes establir la forma, l'abast i el procediment que s'ha d'aplicar per fer efectiu el compliment de l'obligació que preveu l'article 218.3 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, relatiu a la remissió que l'òrgan interventor ha d'efectuar anualment al Tribunal de Comptes de les resolucions i els acords adoptats pel president de l'entitat local i pel ple de la corporació que siguin contraris a objeccions formulades, així com del resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos, als quals s'han d'adjuntar, si s'escau, els informes justificatius presentats per la corporació local.

Disposició addicional sisena. *Accés a la informació corresponent a les auditories efectuades per auditors privats.*

En l'exercici de les seves funcions de control l'òrgan interventor pot accedir als papers de treball i als documents de suport que hagin servit de base a qualsevol informe d'auditoria del sector públic local efectuat per auditors privats.

Disposició addicional setena. *Fiscalització d'expedient electrònic.*

El procediment de fiscalització d'expedients tramitats per procediments electrònics per les entitats locals, sense perjudici de l'adaptació a la seva estructura organitzativa en l'exercici de les seves competències, ha de ser coherent amb els criteris i principis que es recullen en el desplegament normatiu que, per al seu propi àmbit, estableixi la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. En cap cas l'adaptació del procediment pot suposar una alteració dels requisits de fiscalització que estableix el present Reglament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret, el contradiguin o hi siguin incompatibles.

Disposició transitòria única. *Primer exercici de realització d'auditories de comptes anuals.*

Les auditories de comptes que preveu l'article 29.3.A) s'han d'efectuar sobre els comptes anuals l'exercici comptable dels quals es tanqui a partir de l'1 de gener de 2019.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reglament es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix competència exclusiva a l'Estat en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reglament entra en vigor l'1 de juliol de 2018.

Madrid, 28 d'abril de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Funció Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO